

14 Μαΐου, 1993

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕ-
ΜΙΔΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΧΡΥΣΤΑΛΛΑ ΣΥΜΕΩΝΙΔΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ (Αρ. 1),

Καθ' ων η αίτηση.

*(Υποθέσεις Αρ. 853/91, 879/91,
895/91, 901/91, 914/91 και 922/91).*

5 *Έφεση — Αίτηση για επανάνοιγμα έφεσης — Κριτήρια για άσκηση
της δικαιοδοσίας για επανάνοιγμα έφεσης — Τι προνοεί η σχετική
νομολογία.*

10 Μετά την ολοκλήρωση της ακρόασης των πιο πάνω υποθέσεων
από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, οι καθ' ων η αίτη-
ση καταχώρησαν αίτηση με σκοπό να εξασφαλίσουν επανάνοιγμα
των υποθέσεων για να δοθεί η ευκαιρία στον Γενικό Εισαγγελέα
και στους δικηγόρους των αιτητών και των ενδιαφερομένων
μερών να αγορεύσουν σχετικά με την έκταση του ακυρωτικού ελέγ-
χου στην παρούσα υπόθεση όπου επήλθε αλλαγή στη σύνθεση του
αρμόδιου συλλογικού οργάνου μετά την επίδικη διοικητική ενέρ-
γεια.

15 Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου απέρριψε την αίτηση
και αποφάνθηκε ότι:

20 1. Όπως έχει καθιερωθεί νομολογιακά, το επανάνοιγμα της
έφεσης μπορεί να διαταχθεί από το Εφετείο μόνο στην περίπτωση
που το ίδιο το Δικαστήριο κρίνει ότι αυτό επιβάλλεται για το συμ-
φέρον της δικαιοσύνης, ενόψει γεγονότων τα οποία προέκυψαν
μετά την επίφυλαξη της απόφασης.

25 2. Οι Διαδικαστικοί Κανονισμοί που εκδίδονται βάσει του άρ-
θρου 11(2) του περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλοι Διατά-
ξεις) Νόμου του 1964 (Νόμος 33/64) [ο περί Εφέσεων (Αναθεωρη-
τική Δικαιοδοσία) Διαδικαστικός Κανονισμός του Ανωτάτου
Δικαστηρίου του 1964] που διέπουν το δικαίωμα άσκησης έφεσης
και την ακρόαση έφεσης από αποφάσεις Δικαστή του Ανωτάτου

Δικαστηρίου, δεν προνοούν για το επανάνοιγμα έφεσης μετά την επιφύλαξη της απόφασης του Δικαστηρίου. Αυτό ισχύει επίσης και στην κατ' έφεση αναθεωρητική δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου για τον λόγο ότι δεν μπορεί να διαχωρισθεί έγκυρα η δικαιοδοσία αυτή από την πρωτόδικη δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου. 5

Η αίτηση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Ορφανίδης κ.α. ν. Δημοκρατίας, Υποθέσεις αρ. 416/88 και 445/88 ημερ. 14/2/92. 10

Δημοκρατία ν. Σαμπών (1991) 1 Α.Α.Δ. 858.

Παπαιωάννου & Άλλων ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 659.

Δημοκρατίας ν. Θαλασσινού (1991) 3 Α.Α.Δ. 423.

ΡΙΚ & Άλλοι ν. Καραγιώργη & Άλλου (1991) 3 Α.Α.Δ. 159.

Αίτηση.

15

Αίτηση σε προσφυγές με την οποία οι αιτητές - καθ' ων η αίτηση επιδιώκουν επανάνοιγμα των υποθέσεων.

Η αιτήτρια στην 853/91 παρουσιάζεται αυτοπροσώπως.

Για τον αιτητή στην 879/91: Α. Σ. Αγγελίδης.

Για την αιτήτρια στην 895/91: Α. Μαρκίδης με Ι. Νικολάου. 20

Ο αιτητής στην 901/91 παρουσιάζεται αυτοπροσώπως.

Ο αιτητής στην 914/91 παρουσιάζεται αυτοπροσώπως.

Για την αιτήτρια στην 922/91: Α. Μάγος.

Για τους καθ' ων η αίτηση σε όλες τις υποθέσεις: Μ. Τριανταφυλλίδης, Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, με Λ. Κουρσουμπά (Κα), Ανώτερη Δικηγόρο της Δημοκρατίας και Τ. Πολυχρονίδου (Δνις), Δικηγόρο της Δημοκρατίας Α'. 25

3 Α.Α.Δ. Συμεωνίδου & άλλοι ν. Δημοκρατίας (Αρ. 1)

Για τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα Ε. Ρωσσίδου-Παπακυριακού και Γ. Παπαϊωάννου: Αλ. Ταλιαδώρος.

5 Για τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα Κ. Σταυρινό, Μ. Ευαγγέλου, Γ. Γιωργαλλή και Λ. Καουτζάνη: Αντ. Κωνσταντίνου

Για το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Γ. Στυλιανίδη: Κ. Ευσταθίου.

Για το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Μ. Τσαγγαρίδη: Γ. Τριανταφυλλίδης.

10 Για το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Γ. Κυριακίδου: Π. Πολυβίου.

Για το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Ρ. Παπαέτη: Ι. Λοϊζίδου (Κα).

15 ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με αίτηση που καταχωρήθηκε στις 14/4/93, μετά την ολοκλήρωση της ακρόασης των πιο πάνω υποθέσεων από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, οι καθ'ων η αίτηση επιδιώκουν το επανάνοιγμα των υποθέσεων "για να δοθεί ευκαιρία στο Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, 20 εκ μέρους της Δημοκρατίας και, αν επιθυμούν, και στους δικηγόρους των αιτητών και των ενδιαφερομένων μερών, να αγορεύσουν σχετικά με το ποιά θα πρέπει να είναι η πλήρης έκταση του ακυρωτικού ελέγχου στην παρούσα περίπτωση όπου έχει επέλθει, μετά την επίδικη διοικητική 25 ενέργεια, αλλαγή της σύνθεσης του αρμόδιου συλλογικού οργάνου και, ιδίως, εφόσον έχει μεσολαβήσει στο μεταξύ, πριν την εν λόγω αλλαγή της σύνθεσης του αρμόδιου οργάνου, προηγούμενη ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου, βάσει της οποίας έγινε επανεξέταση από το αρμόδιο 30 όργανο με την τότε υπάρχουσα σύνθεσή του."

Στις 6/5/93 ο Ανδρέας Σ. Αγγελίδης που εμφανίζεται εκ μέρους μερικών από τους αιτητές, καταχώρησε ένσταση στην αίτηση της Δημοκρατίας.

Ο κύριος προβαλλόμενος λόγος της ένστασης, είναι ότι κατά τη νομολογία δεν επιτρέπεται η έκδοση του αιτούμενου διατάγματος.

Η αίτηση παρουσιάστηκε στο Δικαστήριο στις 12/5/93 και οι δικηγόροι που εμφανίζονταν για τους υπόλοιπους αιτητές στις πιο πάνω υποθέσεις, υιοθέτησαν την ένσταση του δικηγόρου Α. Αγγελίδη και η ακρόαση της αίτησης ορίστηκε για τις 14/5/93, η ώρα 12μ. 5

Ακούσαμε επιχειρηματολογία τόσο από μέρος του Γενικού Εισαγγελέα, όσο και από μέρος του κ. Αγγελίδη. 10

Έχει νομολογιακά καθιερωθεί στις υποθέσεις της Ολομέλειας, Ορφανίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας, Υποθέσεις αρ. 416/88 και 445/88, ημερομηνίας 14/2/92, Δημοκρατία ν. Νίκου Σαμψών (1991) 1 Α.Α.Δ. 858, Νιόβη Παπαϊωάννου και Άλλων ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 659 και Δημοκρατίας ν. Γρηγόρη Θαλασσινού (1991) 3 Α.Α.Δ. 423, ότι το πλαίσιο και τα κριτήρια άσκησης της δικαιοδοσίας για το επανάνοιγμα έφεσης προσδιορίζεται από την πρόσφατη απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση Δημοκρατίας ν. Νίκου Σαμψών (ανωτέρω), ότι "το επανάνοιγμα της έφεσης μπορεί να διαταχθεί από το Εφετείο μόνο στην περίπτωση που το ίδιο το Δικαστήριο κρίνει ότι αυτό επιβάλλεται για το συμφέρον της δικαιοσύνης, ενόψει γεγονότων τα οποία προέκυψαν μετά την επιφύλαξη της απόφασης". 15 20 25

Ανάλογη αρχή προκύπτει και από την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην ΡΙΚ και Άλλοι ν. Καραγιώργη και Άλλου (1991) 3 Α.Α.Δ. 159, που αποφασίστηκε στις 14/2/91. Το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάσισε στις πιο πάνω υποθέσεις, ότι οι Διαδικαστικοί Κανονισμοί που διέπουν το δικαίωμα άσκησης και την ακρόαση έφεσης από αποφάσεις Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου, που εκδίδονται βάσει του άρθρου 11(2) του περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλοι Διατάξεις) Νόμου του 1964 (Νόμος 33/64) [ο περί Εφέσεων (Αναθεωρητική Δικαιοδοσία) Διαδικαστικός Κανονισμός του Ανωτάτου Δικαστη- 30 35

3 Α.Α.Δ. Συμεωνίδου & άλλοι ν. Δημοκρατίας (Αρ. 1) Κούρσης, Δ.

ρίου του 1964], δεν κάνουν καμιά πρόνοια για το επανάνοιγμα έφεσης μετά την επιφύλαξη της απόφασης του Δικαστηρίου.

5 Δεν μπορεί να γίνει έγκυρος διαχωρισμός μεταξύ της πρωτόδικης και της κατ' έφεση αναθεωρητικής δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η αίτηση για επανάνοιγμα των πιο πάνω υποθέσεων, απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Η αίτηση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.